

Predmet: Štrpci

Ponovljeni postupak

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 5/23

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SRJ, u vezi sa članom 22. KZ SRJ

Okrivljeni: Gojko Lukić, Duško Vasiljević i Dragana Đekić

Glavni pretres: 30. 1. 2025.

Ispitivanje svedoka Riste Perišića

Svedok optužbe Risto Perišić ostao je svemu pri iskazu koji je dao pred JTRZ 30. aprila 2015. godine. Poznaje optuženog Gojka Lukića i Duška Vasiljevića, dok je za optuženu Dragana Đekić čuo, ali je ne poznaje. U vreme kritičnog događaja bio je načelnik SJB Višegrad. Tog dana bio je sužbeno u Užicu, gde ga je oko 15-15:30 časova načelnik SJB Užice obavestio o otmici putnika iz voza u Štrpcima. Odmah je otišao u Višegrad gde je u SJB čuo da se desila otmica putnika. Rečeno mu je da su 2 do 3 vojna vozila otišla u pravcu Ruda i vratila se, da je na punktu u Dobrunu na kom su bila dva vojna i dva civilna policajca, Milan Lukić bio u jednom vozilu i tražio da se digne rampa kako bi prošli bez pregledanja, ili će, u protivnom, pucati. Vozilo je otišlo u Prelovo, i iz priča je saznao da su oteti ljudi ubijeni a njihova tela bačena u Drinu. Odmah je po službenoj dužnosti obavestio Centar, ali kriminalistički tehničar nije izlazio jer se već znalo da su tela bačena u Drinu. Sutra dan je u svedokovu kancelariju došla grupa građana iz Prijepolja, među kojima je bio i sveštenik Starovlah, kog je svedok poznao od ranije, i tražili su informacije o oteetim putnicima. Tražili su, u slučaju da se desilo najgore, maker da preuzmu tela kako bi ih dostojno pokopali. Odmah posle njih došla su dvojica inspektora iz Centra bezbednosti iz Foče i dvojica inspektora iz MUP-a. Oni su mu rekli da njegova stanica nema ništa sa tim događajem, već da će na tome da rade dva ministarstva i dve države, i oni su sve preuzeli.

Svedok je iz viđenja poznao Duška i Ljubišu Vasiljevića, Gojka i Milana Lukića. Početkom oružanih sukoba u Višegradu je bilo mnogo dobrovoljaca koji su odbijali da budu pod bilo čijom komandom. Bili su smešteni u hotelu i najviše su se zadržavali u samom gradu. Kada je Vinko Pandurević došao na čelo Višegradske brigade, dobrovoljci su, krajem jula ili početkom avgusta 1992. godine udaljeni iz Višegrada. U septembru mesecu 1992. godine na lokaciji Meremišlja je izvršen napad na pripadnike VRS, u kom je veći broj boraca stradao i bio zarobljen. Zbog tog događaja bilo je priča po Višegradu da se grad ne može sam odbraniti, bez pomoći sa strane, pa je u grad ponovo došao Milan Lukić i dobrovoljci. U to vreme došlo je i do smene komandanta Višegradske brigade, pa je na mesto komandanta došao Luka Dragičević. U vreme kritičnog događaja optužene Duška Vasiljevića i Gojka Lukića nije viđao, mada se ni sam nije mnogo kretao po gradu. Stoga mu nije poznato da li su oni tada bili u Višegradu. Poznato mu je da je Milan Lukić bio tu jer ga je viđao, kao i da je bilo dobrovoljaca. Uz Milana Likića je uvek bio i deo ljudi iz Interventne čete Višegradske brigade. Sa njim je viđao Bobana Inđića, izvesnog Vuka i druge čijih se imena više ne seća. Ko je sve sa Milanom

Lukićem učestvovao u otmici putnika svedoku nije poznato. Najviše priča o tom događaju čuo je u vreme suđenja u Nebojši Ranisavljeviću u sudu u Bijelom Polju.

Postupajući Tužilac za ratne zločine predložio je da se u svojstvu svedoka neposredno ispita Đorđije Vujović, ujak otetog Senada Đečevića, koji predlog je sud prihvatio.

Branilac optužene Dragane Đekić predložio je da se u dokaznom postupku presluša video zapis ispitivanja svedoka Mitrašina Glišića pred JTRZ od 16. januara 2015. godine i to u vremenu 2:40:40 i 2:43:10. O ovom predlogu sud će naknadno odlučiti.

Sledeći glavni pretres zakazan je 26.3.2025. godine sa početkom u 10 časova.

Fond za humanitarno pravo